

NGHIÊN CỨU VỀ QUẢN LÝ NHÀ NƯỚC ĐỐI VỚI ĐỘI NGŨ GIẢNG VIÊN TRƯỜNG CHÍNH TRỊ CẤP TỈNH

TRẦN TUẤN DUY*

Ngày nhận bài: 08/03/2017; ngày sửa chữa: 14/03/2017; ngày duyệt đăng: 17/03/2017.

Abstract: The article reviews researches on state management for teaching staff at provincial political schools. Also, the article gives assessment of these researches in terms of theoretical issues, proposals, contents. Based on this assessment, the article proposes issues need further studies with aim to improve quality of teaching staff at provincial political schools to serve socio-economic development of our country in current period.

Keywords: Lecturer, political school, state management.

Trường chính trị tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương là đơn vị sự nghiệp trực thuộc tỉnh ủy, thành ủy và Ủy ban nhân dân tỉnh, thành phố, được sự lãnh đạo trực tiếp và thường xuyên của ban thường vụ tỉnh ủy, thành ủy, có nhiệm vụ tổ chức đào tạo, bồi dưỡng cán bộ lãnh đạo, quản lý (QL) của hệ thống chính trị cấp cơ sở, cán bộ, công chức ở địa phương về lý luận chính trị - hành chính; đường lối, các nghị quyết, chỉ thị của Đảng, chính sách và pháp luật (PL) của Nhà nước; kiến thức và chuyên môn, nghiệp vụ về công tác xây dựng Đảng, chính quyền, Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể chính trị - xã hội; kiến thức về PL và quản lý nhà nước (QLNN) và một số lĩnh vực khác [1].

Giảng viên (GV) các trường chính trị có vai trò quan trọng trong xây dựng, đào tạo, bồi dưỡng đội ngũ cán bộ, công chức, viên chức. Để phục vụ yêu cầu xây dựng đội ngũ cán bộ, công chức, viên chức trong giai đoạn mới, công tác QL nhà nước đối với đội ngũ giảng viên (ĐNGV) trường chính trị cần được tiếp tục quan tâm và nâng cao hiệu quả. Trước hết, cần tiếp tục làm rõ những vấn đề về lý luận và thực tiễn đang đặt ra đối với công tác này.

Trong những năm qua, ở Việt Nam đã có nhiều công trình nghiên cứu về xây dựng, QL, phát triển ĐNGV các trường đại học, cao đẳng. Các công trình nghiên cứu tập trung vào nhiều hướng nghiên cứu, chủ yếu là công tác xây dựng, phát triển GV các trường cao đẳng, đại học. Tuy nhiên đến nay, các công trình nghiên cứu liên quan đến công tác QLNN đối với ĐNGV các trường chính trị cấp tỉnh còn rất ít [1].

1. Các công trình nghiên cứu đã công bố

1.1. Về QL đội ngũ nhà giáo các trường đại học, cao đẳng. Với Luận án “Hoàn thiện PL về nhà giáo ở Việt Nam trong bối cảnh xây dựng nhà nước

pháp quyền xã hội chủ nghĩa và hội nhập quốc tế”, tác giả Đặng Thị Thu Huyền đã làm rõ cơ sở lý luận hoàn thiện PL về nhà giáo ở Việt Nam, các tiêu chí hoàn thiện PL về nhà giáo, quá trình phát triển cũng như thực trạng PL và việc thực hiện PL về nhà giáo ở Việt Nam hiện nay; làm rõ nguyên nhân của các hạn chế, bất cập của PL về nhà giáo và thực hiện PL về nhà giáo. Từ đó, tác giả đã nêu ra các quan điểm và giải pháp hoàn thiện PL về nhà giáo ở Việt Nam: 1) Hoạch định chính sách về nhà giáo làm cơ sở cho việc lập dự kiến chương trình xây dựng, ban hành PL về nhà giáo; 2) Xây dựng Luật Nhà giáo; 3) Xây dựng Bộ Quy tắc đạo đức nghề nghiệp nhà giáo; 4) Sửa đổi, bổ sung, hoàn thiện các quy định PL hiện hành về nhà giáo; 5) Tăng cường các điều kiện bảo đảm cho việc hoàn thiện PL về nhà giáo; 6) Nâng cao hiệu quả thực thi PL về nhà giáo [2]. Tuy nhiên, đề tài mới chỉ dừng lại ở việc hoàn thiện PL về nhà giáo nói chung chứ chưa đi sâu vào việc hoàn thiện PL cho từng đối tượng cụ thể, cũng như chưa đưa ra được những giải pháp cụ thể để hoàn thiện PL của từng đối tượng giáo viên, GV từng cấp học, bậc học cụ thể.

Tác giả Phạm Tuấn Hiệp đi sâu vào phân tích những vấn đề lý luận về xây dựng ĐNGV trong Công an nhân dân, thực trạng của công tác xây dựng ĐNGV ở Trường Cao đẳng Cảnh sát nhân dân I. Trên cơ sở đó, các tác giả đã nêu ra 6 giải pháp xây dựng ĐNGV nhằm đáp ứng yêu cầu công tác đào tạo: 1) Nâng cao nhận thức của GV về tầm quan trọng của việc xây dựng ĐNGV đáp ứng yêu cầu đào tạo của nhà trường trong thời gian tới; 2) Xây dựng quy hoạch phát triển ĐNGV đến năm 2020; 3) Đổi mới công tác tuyển chọn, bố trí, sử dụng GV, chú trọng công tác bồi dưỡng, xây dựng ĐNGV đầu đàn và kế cận; 4) Tăng

* Học viện Cán Bộ TP. Hồ Chí Minh

cường bồi dưỡng nâng cao phẩm chất chính trị, đạo đức, kĩ năng nghề nghiệp cho ĐNGV; 5) Đẩy mạnh công tác nghiên cứu khoa học trong ĐNGV; 6) Xây dựng và hoàn thiện hệ thống văn bản tổ chức triển khai thực hiện các quy định về chế độ, chính sách đối với ĐNGV. Thành công nhất của đề tài này là đã nêu ra được một cách toàn diện thực trạng ĐNGV của nhà trường và nêu ra những giải pháp rất cụ thể nhằm xây dựng ĐNGV [3].

1.2. Về QL GV trường chính trị. Tác giả Đinh Phương Duy đã làm rõ vai trò của ĐNGV của Trường Cán bộ Thành phố Hồ Chí Minh (nay là Học viện Cán bộ Thành phố Hồ Chí Minh), phân tích thực trạng ĐNGV cũng như về công tác đào tạo - bồi dưỡng, sử dụng ĐNGV của Trường. Công trình nghiên cứu cũng đánh giá những mặt mạnh, hạn chế hiện nay của ĐNGV Trường Cán bộ Thành phố Hồ Chí Minh và dự báo sự phát triển. Trên cơ sở đó, tác giả đã đề ra mục tiêu, quan điểm và các giải pháp chủ yếu để nâng cao chất lượng ĐNGV của Trường Cán bộ Thành phố Hồ Chí Minh: 1) Cụ thể hóa tiêu chuẩn GV; 2) Xây dựng quy hoạch ĐNGV; 3) Đẩy mạnh đào tạo, bồi dưỡng GV; 4) Bố trí sử dụng, QL, kiểm tra chất lượng giảng dạy của GV; 5) Phát huy vai trò các đoàn thể trong trường để nâng cao chất lượng toàn diện ĐNGV; 6) Chăm lo điều kiện làm việc và cải thiện đời sống cho GV [4].

Cùng chủ đề trên, tác giả Nguyễn Mạnh Hải đề cập đến phát triển ĐNGV trường chính trị các tỉnh miền núi phía Bắc đáp ứng yêu cầu đổi mới giáo dục lí luận chính trị. Tác giả phân tích về nội dung phát triển ĐNGV trường chính trị đáp ứng yêu cầu đổi mới giáo dục lí luận chính trị gồm các nội dung: 1) Xây dựng chuẩn GV về nhiệm vụ, số lượng, cơ cấu và chuẩn chất lượng; 2) Quy hoạch ĐNGV; 3) Tuyển dụng, tuyển chọn GV; 4) Đào tạo, bồi dưỡng ĐNGV; 5) Sử dụng ĐNGV; 6) Đánh giá GV; 7) Tạo động lực và cơ chế QL GV. Trên cơ sở thực trạng, tác giả đã nêu định hướng giáo dục lí luận chính trị trong các trường chính trị miền núi phía bắc và đề ra 6 giải pháp phát triển ĐNGV trường chính trị miền núi phía bắc: 1) Xây dựng khung năng lực nghề nghiệp GV trường chính trị; 2) Quy hoạch và chỉ đạo thực hiện quy hoạch phát triển ĐNGV; 3) Đổi mới công tác tuyển dụng, QL sử dụng ĐNGV; 4) Tổ chức đào tạo, bồi dưỡng, luân chuyển thực tế cơ sở để nâng cao chất lượng ĐNGV; 5) Thực hiện đánh giá GV theo năng lực; 6) Hoàn thiện chế độ đãi ngộ, cơ chế QL, môi trường làm việc, tạo động lực thúc đẩy ĐNGV tự phát triển [5].

Nghiên cứu về ĐNGV trẻ trường chính trị, tác giả Trần Tuấn Duy đã phân tích thực trạng của ĐNGV trẻ của Học viện Cán bộ Thành phố Hồ Chí Minh trong công trình nghiên cứu của mình. Tác giả đánh giá, phân tích một cách cơ bản về những điểm mạnh và những hạn chế của ĐNGV trẻ. Trên cơ sở đó, tác giả đã đề xuất các biện pháp nâng cao chất lượng ĐNGV trẻ của Học viện, đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững: 1) Các GV trẻ phải nỗ lực tự thân trong học tập, nghiên cứu khoa học, 2) Học viện cần có quy định về việc phân công GV có kinh nghiệm hướng dẫn, giúp đỡ GV trẻ, 3) Tạo điều kiện để GV trẻ được tham gia các lớp bồi dưỡng, tập huấn do Học viện Chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh tổ chức, 4) Tổ chức và QL tốt chế độ và nội dung nghiên cứu thực tế của GV trẻ, 5) Thành lập Câu lạc bộ GV trẻ để các GV trẻ giữa các khoa có điều kiện giao lưu, trao đổi về chuyên môn, 6) Tiếp tục tạo điều kiện cho ĐNGV trẻ nâng cao thu nhập, đảm bảo ổn định đời sống giúp họ yên tâm công tác [6].

1.3. Về QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh. Các nghiên cứu đề cập đến ĐNGV các trường chính trị ở những góc độ khác nhau thì nhiều, nhưng đến nay chỉ có một số công trình nghiên cứu về QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh.

Tác giả Nguyễn Văn Thắng làm rõ vị trí, vai trò của các trường chính trị theo các văn bản của Đảng và Nhà nước cũng như thực trạng của đội ngũ lãnh đạo, QL, ĐNGV của các trường chính trị. Trên cơ sở đó, tác giả đề xuất một số giải pháp trước mắt nhằm xây dựng đội ngũ lãnh đạo, QL, ĐNGV nhằm nâng cao chất lượng đào tạo, bồi dưỡng tại các trường chính trị: 1) Đối với đội ngũ cán bộ lãnh đạo, QL của các trường chính trị, trước hết cần làm tốt công tác quy hoạch, gắn quy hoạch với đào tạo, bồi dưỡng và sử dụng hợp lí; 2) Đối với việc nâng cao chất lượng ĐNGV, để khắc phục tình trạng hụt hẫng về kiến thức thực tiễn cần tạo ra bước đột phá thực sự với những cách làm mới, không chỉ dừng lại ở việc cử đi đào tạo thạc sĩ, tiến sĩ hay ở việc cử đi tham gia các lớp bồi dưỡng ngắn ngày mà phải xây dựng những đề án với lộ trình phù hợp để đưa GV đi thực tế dài ngày tại các cơ sở, tham gia vào các công việc cụ thể tại các địa phương; 3) Các tỉnh ủy, thành ủy cần tăng cường hơn nữa công tác lãnh đạo đối với các trường chính trị, cần có nghị quyết chuyên đề về công tác đào tạo, bồi dưỡng cán bộ, theo đó đặt ra cho trường chính trị những yêu cầu, nhiệm vụ cụ thể, phù hợp với từng địa phương; 4) Các cơ quan Trung ương cần sớm phối hợp tham mưu cho Ban Bí thư để kịp thời điều chỉnh, bổ sung những

vấn đề mới cho phù hợp với thực tế về chức năng, nhiệm vụ, tổ chức bộ máy, nhất là về cơ cấu các khoa, phòng, biên chế cán bộ [7].

Đề tài của tác giả Thạch Kim Hiếu đã cung cấp bức tranh toàn diện về ĐNGV trẻ của Trường Cán bộ Thành phố Hồ Chí Minh như các yêu cầu đối với GV trường chính trị; về công tác tuyển dụng, đào tạo, bồi dưỡng GV trẻ; chất lượng ĐNGV trẻ của Trường về số lượng, trình độ chuyên môn, về phương pháp giảng dạy, về nghiên cứu khoa học, đi thực tế... Đồng thời, tác giả cũng nêu ra những kiến nghị cụ thể nhằm nâng cao chất lượng công tác tuyển dụng, bồi dưỡng, sử dụng có hiệu quả ĐNGV trẻ như: 1) Xây dựng kế hoạch tổng thể phát triển ĐNGV trẻ; 2) Phát huy vai trò, nâng cao trách nhiệm và tính chủ động của các cấp ủy, các phòng, khoa, trong việc xây dựng lực lượng GV trẻ; 3) Sử dụng lực lượng GV trẻ kiêm chức ở trường. Đề tài này là nguồn tham khảo rất có giá trị trong việc nghiên cứu đánh giá thực trạng cũng như các giải pháp nhằm bồi dưỡng và sử dụng hiệu quả ĐNGV trẻ ở các trường chính trị cấp tỉnh [8].

Cùng chủ đề nghiên cứu, trong bài viết "Lí luận và thực trạng QLNN đối với ĐNGV Học viện Cán bộ thành phố Hồ Chí Minh", tác giả Trần Tuấn Duy đã đưa ra một số vấn đề lí luận QLNN đối với ĐNGV và các văn bản pháp lí quy định về QLNN đối với ĐNGV trường chính trị. Trên cơ sở đó, công trình đã đề xuất hai nhóm giải pháp: - *Nhóm giải pháp về pháp lí*: Các nội dung QLNN cần được thực hiện trên nền tảng pháp lí vững chắc. Do đó, thực hiện việc "luật hóa" các quan điểm, chủ trương của Đảng về QLNN ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh, cụ thể về đối tượng điều chỉnh: 1) Cần xác định rõ các khái niệm cơ bản "nhà giáo", "giáo viên", "GV", "GV chính trị"... Khi có quy định thống nhất sẽ xác định đúng đối tượng điều chỉnh trong quá trình thực hiện các chế độ, chính sách có liên quan; 2) Các chế độ chính sách đối với ĐNGV trường chính trị cần được "luật hóa" để bảo đảm giá trị pháp lí và hiệu lực thi hành cao, bảo đảm chăm lo đời sống vật chất và tinh thần cho ĐNGV để họ yên tâm công tác, giữ vững phẩm chất và nâng cao năng lực; - *Nhóm giải pháp tăng cường hiệu quả công tác QLNN ĐNGV Học viện*: 1) Về quy hoạch GV: Đối với các GV trong diện quy hoạch đội ngũ QL, Lãnh đạo Học viện và Lãnh đạo Khoa xem xét phân công một số công việc để họ dần làm quen và tích lũy kinh nghiệm QL như: Chủ trì thông tin khoa học, chủ trì cuộc họp thảo luận chuyên môn, phối hợp giải quyết một số công việc chung của trường; 2) Về đào tạo, bồi dưỡng GV: Phát huy tính tự chủ ở mỗi GV, để họ nỗ lực tự thân trong học tập, nghiên cứu khoa học, nâng cao trình độ chuyên môn và trau dồi kinh

ngiệm thực tiễn. ĐNGV trẻ cần có tinh thần cầu tiến, tiếp tục rèn luyện các mặt chuyên môn, tác phong sư phạm, chấp hành nội quy, kỉ luật phát ngôn, bản lĩnh chính trị.

2. Nhận xét về tình hình nghiên cứu

Số lượng các nghiên cứu liên quan đến chủ đề rất đa dạng, tiếp cận vấn đề với các mức độ khác nhau. Các nghiên cứu đã cung cấp khối lượng lớn kiến thức về QLNN, QLNN đối với đội ngũ giáo viên, ĐNGV trường chính trị, những giải pháp nâng cao chất lượng ĐNGV trường chính trị.

Tuy nhiên, các nội dung nghiên cứu về QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh đang có nhiều khoảng trống, cộng với tính phức tạp của vấn đề là những trở lực không nhỏ, đồng thời đặt ra trách nhiệm nặng nề cho các nghiên cứu tiếp theo. Đến nay, chưa có công trình nghiên cứu nào triển khai nghiên cứu chủ đề QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh với tư cách là đối tượng nghiên cứu chính. Việc nghiên cứu về lí luận, đánh giá thực trạng QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh chưa được nhận diện một cách thấu đáo dẫn đến tình trạng thiếu các giải pháp cụ thể nhằm khắc phục những khoảng trống pháp lí và hiện thực hóa các giải pháp góp phần nâng cao hiệu quả QLNN đối với đội ngũ này.

Một số nội dung liên quan đến chủ đề đã được giải quyết, có sự thống nhất cao mà các nghiên cứu sau này có thể kế thừa, phát triển:

- *Trên phương diện lí luận*, đã có sự thừa nhận chung về khái niệm về QL, QLNN, về khái niệm GV, ĐNGV. Bên cạnh đó, nhận thức về vai trò của đội ngũ giáo viên nói chung và vai trò của ĐNGV trường chính trị nói riêng cũng đã phần nào được một số đề tài làm rõ là những vấn đề đã được chấp nhận trong hầu hết các công trình nghiên cứu.

- *Trên phương diện thực tiễn*, thực trạng về ĐNGV đã có những đường nét cơ bản. Các công trình nghiên cứu đã phần nào cho thấy ưu điểm và hạn chế của ĐNGV nói chung. Một số nghiên cứu cũng cho thấy các vấn đề liên quan trực tiếp đến ĐNGV trường chính trị, như: việc tuyển chọn, bồi dưỡng, xây dựng ĐNGV; đổi mới phương pháp giảng dạy; phát triển GV trẻ; các chế độ, chính sách cho GV...

- *Trên phương diện đề xuất, kiến nghị*, nhiều công trình nghiên cứu đã đề xuất các giải pháp nhằm xây dựng, phát triển ĐNGV nói chung và GV trường chính trị cấp tỉnh nói riêng. Các giải pháp này xoay quanh các nội dung như nâng cao nhận thức của GV; quy hoạch ĐNGV; đổi mới công tác tuyển chọn, bố trí GV; tăng cường nâng cao phẩm chất chính trị, đạo đức nghề nghiệp cho GV; rà soát các chế độ, chính sách đối với GV...

Tuy nhiên, vẫn còn một số vấn đề chưa được giải quyết thấu đáo hoặc chưa đặt ra trong các công trình nghiên cứu, đó là:

- *Về lí luận*: Các nghiên cứu chưa đề cập các vấn đề lí luận liên quan trực tiếp đến QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh. Có thể nói, đây là khoảng trống đáng kể nhất trong các nghiên cứu đã được công bố. Các nội dung chưa được nghiên cứu thấu đáo có thể kể đến: 1) Đặc điểm QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh; 2) Vai trò của QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh; 3) Các quy định của Đảng liên quan đến ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh; 4) Văn bản PL về QLNN đối với GV trường chính trị cấp tỉnh; 5) Tổ chức thực hiện PL về QL GV trường chính trị cấp tỉnh; 6) Những yếu tố bảo đảm hiệu quả QLNN đối với GV trường chính trị cấp tỉnh.

- *Về thực trạng*: Các công trình nghiên cứu trước đây chưa làm rõ một cách toàn diện về ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh. Các nghiên cứu chưa chỉ ra được nguyên nhân của các ưu điểm và hạn chế của ĐNGV cũng như thực trạng QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh hoặc mới chỉ dừng ở mức độ nêu vấn đề mà chưa có sự luận giải sâu sắc. Các nghiên cứu trước đây không làm rõ được thực trạng các văn bản PL làm cơ sở cho QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh.

- *Về giải pháp, kiến nghị*: Giải pháp trong các công trình nghiên cứu đã công bố chưa mang tính toàn diện, thiếu sự đồng bộ và đầy đủ với mức độ thuyết phục của các lập luận chưa cao. Ngoài ra, các nghiên cứu cũng chưa xây dựng được giải pháp mang tính chiến lược lâu dài cho quá trình hiện thực hóa các giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả QLNN đối với ĐNGV trường chính trị ở Việt Nam hiện nay. Các giải pháp, kiến nghị chưa đi sâu vào khía cạnh pháp lí của đề tài, chưa đề xuất được những giải pháp cụ thể nhằm hoàn thiện các quy định của PL liên quan trực tiếp đến QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh nhằm hoàn thiện PL và thực tiễn QLNN đối với đội ngũ này.

3. Những vấn đề đặt ra cần tiếp tục nghiên cứu

Từ sự phân tích thực trạng tình hình nghiên cứu, có thể thấy những vấn đề cần tiếp tục nghiên cứu còn hết sức rộng rãi, bao gồm những vấn đề sau:

Một là, nghiên cứu về vai trò của ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh, những vai trò đặc thù khác với ĐNGV trường khác.

Hai là, nghiên cứu làm sáng tỏ đặc điểm và nội dung của hoạt động QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh.

Ba là, nghiên cứu thực trạng ĐNGV các trường chính trị cấp tỉnh; qua đó, xác định những ưu điểm,

hạn chế và luận giải nguyên nhân của thực trạng này.

Bốn là, nghiên cứu xác định các văn bản PL và kiến nghị nhằm hoàn thiện PL về QLNN đối với ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh.

Năm là, nghiên cứu thực tiễn tổ chức thực hiện PL về QL ĐNGV trường chính trị cấp tỉnh.

Sáu là, nghiên cứu kinh nghiệm QL ĐNGV ở một số nước trên thế giới để từ đó chỉ ra một số gợi mở cho Việt Nam.

Bảy là, nghiên cứu các điều kiện đảm bảo việc thực hiện giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả QLNN đối với GV trường chính trị cấp tỉnh...

Trên đây, chúng tôi đã điểm lại những nghiên cứu liên quan đến công tác QLNN đối với ĐNGV các trường cao đẳng, đại học nói chung, ĐNGV các trường chính trị cấp tỉnh nói riêng, chỉ ra những vấn đề đã được làm rõ trong các nghiên cứu và những vấn đề chưa được khai thác; từ đó gợi mở những hướng nghiên cứu tiếp theo về vấn đề này nhằm phục vụ yêu cầu xây dựng, đào tạo, bồi dưỡng đội ngũ cán bộ, công chức, viên chức trong giai đoạn mới. □

Tài liệu tham khảo

- [1] Ban Chấp hành Trung ương (2008). *Quyết định số 184-QĐ/TW ngày 3/9/2008 về chức năng, nhiệm vụ, tổ chức bộ máy của trường chính trị tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương*.
- [2] Đặng Thị Thu Huyền (2013). *Hoàn thiện pháp luật về nhà giáo ở Việt Nam trong bối cảnh xây dựng nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa và hội nhập quốc tế*. Luận án tiến sĩ Luật học, Đại học Quốc gia Hà Nội.
- [3] Phạm Tuấn Hiệp (2015). *Xây dựng đội ngũ giảng viên đáp ứng yêu cầu công tác đào tạo ở Trường Cao đẳng Cảnh sát Nhân dân 1*. Đề tài khoa học và công nghệ cấp Bộ, Bộ Công an.
- [4] Đinh Phương Duy (2009). *Nâng cao năng lực đội ngũ giảng viên Trường Cán bộ Thành phố trong giai đoạn hiện nay*. Đề tài cấp cơ sở, Trường Cán bộ TP. Hồ Chí Minh.
- [5] Nguyễn Mạnh Hải (2015). *Phát triển đội ngũ giảng viên trường chính trị các tỉnh miền núi phía Bắc đáp ứng yêu cầu đổi mới giáo dục lí luận chính trị*. Luận án tiến sĩ Khoa học giáo dục, Trường Đại học Sư phạm Hà Nội.
- [6] Trần Tuấn Duy (2015). *Giảng viên trẻ Học viện Thành phố Hồ Chí Minh trước yêu cầu phát triển bền vững*. Tạp chí Phát triển Nhân lực, số 01.
- [7] Nguyễn Văn Thắng (2015). *Xây dựng đội ngũ lãnh đạo quản lí và giảng viên nhằm nâng cao chất lượng đào tạo, bồi dưỡng tại các trường chính trị tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương*. Tạp chí Phát triển Nhân lực, số 01.
- [8] Thạch Kim Hiếu (2011). *Bồi dưỡng và sử dụng đội ngũ giảng viên trẻ tại Trường Cán bộ thành phố Hồ Chí Minh*. Đề tài khoa học cấp cơ sở, Trường Cán bộ TP. Hồ Chí Minh.